

десато, показаса въ управленіе-то бодарз, и не-
 пріятель на неправедны-те, и постави добры на-
 чалницы и военачалницы; и въ сичко избираше
 достойны; а въ церквѣ-тѣ са показа противанз,
 откакто иконоборство-то и това мѣ исгаси сичкы-те
 преимѣщества. Стана же гонитель отъ таа при-
 чина: нѣкой монахъ постничаствѣваше въ Філоми-
 ліѣж, кой-то предречи за Леона, че ще да стани
 царь, и понеже мѣ са испълни предреченіе-то, Ле-
 онъ мѣ прокоди даровы съ нѣкой-отъ дворны-те
 си: но понеже той монахъ бѣше умрѣлъ, Леонъ
 атъ человекъ вмѣсто него намѣри другиго, кой-то
 неща да пріеми даровы-те, но понеже бѣше ико-
 ноборецъ, рече, че непріима даровы отъ кланак-
 щійса на идѣли-те, а идѣлы именѣющи иконы-те;
 и застраши, че, ако Леонъ са не остави отъ клан-
 анѣ-то на идѣли-те, ще да загуби и царство-то
 си и живот-атъ си; А Леонъ кѣто чѣ тѣа, пыта за
 том монахъ нѣкой пріятель Мелессинскій Θεодота;
 а Θεодотъ кѣто бѣше иконоборецъ, и знаеше, че
 е том тѣкѣвъ, рече, че е человекъ предзнамтель,
 и го совѣтѣва, да иди при него. И тѣка Леонъ
 отиди презъ ноць-тѣ при него, кѣто непознатъ,
 а монахъ-атъ, кѣто мѣ бѣше казано понапрешъ отъ
 Θεодота, поздрави го кѣто царь, и го изобличи
 кѣто идолослѣжителя, и притомъ го застраши, че
 ако непристани отъ тока идолослѣженіе, не само
 ще изгуби царство-то си и живот-атъ си, но че ще
 да са мѣчи іоше вѣчно въ будѣщій-атъ животъ;
 а Леонъ кѣто незнаеше лѣкавство-то на Θεодота,